MIELIPIDE

Aina ei tarvitse myydä vain hinnalla. Pitää olla lisäksi kotimaisia premium-tuotteita, jotka houkuttelevat uusia kuluttajia perunan käyttäjiksi. **PASI VEHMANEN MIELIPIDEKIRJOITUKSESSAAN**

LUKIJALTA

Metsä Group palkitsee johtonsa roimasti

MT (6.2.) on harrastanut tutkivaa journalismia vertaillessaan osuuskuntien ja yhtiöiden palkkioita. Uusi päätoimittaja Mikael Pentikäinen käsitteli samaa aihetta kolumnissaan (MT 9.2.). Kimmoke näihin oli tullut ministeri Sirpa Paateron (sd.) päätöksestä torpata Nesteen hallituspalkkioihin esitetty korotus.

MT:n uutisessa, jonka pohjalta päätoimittaja kirjoitti, oli vajavaisuutta ainakin Metsäliiton osalta.

Nykytermein puhutaan Metsä Groupista. Se muodostuu Osuuskunta Metsäliitosta ja sen tytäryhtiöistä, joista merkittävimmät ovat kartonkiyhtiö Metsä Board ja selluloosayhtiö Metsä Fibre.

UPM:ssa ja Stora-Ensossa nämä toiminnot ovat saman yhtiön ja hallinnon hallussa.

Martti Asunta on Metsäliitto Osuuskunnan hallituksen puheenjohtajuuden ohella myös tytäryhtiöiden Metsä Boardin ja Metsä Fibren hallitusten varapuheenjohtaja, joista hänelle maksetaan eri korvaus.

Metsä Boardin hallituksen varapuheenjohtajana hänelle ehdotetaan 74 200 euron (noin 15 prosentin korotuksella) vuosipalkkiota. Tämä siis Metsäliiton maksaman 76 500 euron palkkion lisäksi.

Metsä Fibren palkkiota en tiedä, kun konsernin parhaita puolia ei ole avoimuus. Konsernissa palkkioista maksetaan myös vapaaehtoinen eläkemaksu toisin kuin yleensä muissa yhtiöissä. Se nostaa palkkion kustannusta ja arvoa noin 20 prosenttia.

Kun kaikki lasketaan yhteen (noin 180 000 euroa), ovat Asunnan palkkiot roimat, jos niitä verrataan noin kaksi kertaa suurempiin yhtiöihin UPM:ään ja Stora-Ensoon. Pääministerin palkkio on 11 100 euroa/kk. Uskon päätoimittajan peruvan suosituksensa korotuksen harkinnasta.

Metsä Board on melko pieni yhtiö. Yhtiökokoukselle esitetään hallituspalkkioiden nostamista noin 15 prosentilla. Hallituksen jäsenmäärä, yhdeksän, on puolet turhan suuri tytäryhtiöön. Kokouksessa Osuuskunta Metsäliitto yksin käyttää päätösvaltaa.

Rivijäsen on saanut 50 400 euroa vuodessa, ja uusi palkkio olisi 58 000 euroa. Sen lisäksi hallituksen kokouksesta maksetaan 600 euron kokouspalkkio. Korotuksen perusteena on, että palkkioita on nostettu viimeksi vuonna 2006.

On siinä perustetta näinä ankeina laman aikoina, kun duunaria ja metsänomistajaa ajetaan nollalinjalle. Kuitupuun kantohintaa on viimeksi korotettu vuonna 1995. Ministerien palkkoja laskettiin.

Löytyykö metsäliittolaisesta konsernista ”Paateroa”, joka sanoo, ettei käy?

Simo Vaismaa
Isokyrö
Metsäliiton jäsen ja Metsä Boardin osakkeenomistaja

Kauppaa

Suuri naapuri ei osta meidän maitoja ja juustoja ym. Teboilin tuotteita meistä moni ostaa, minä en enää. **Maitonaama**

EU ja USA:n vapaakauppaneuvottelut ovat merkittävät Suomen tuottajillekin. Markkinat ovat niin isot, että kyllä sieltä löytyy siivu suomalaisillekin. **Tarvitaan markkinointia**

Maitokiintiöt

Eipä tunnu ketään kiinnostavan maitokiintiöitten korvaus, kun omaisuutta taas viedään. Otapas palkansaajalta etuja pois? **Omaisuuden suoja**

Metsäteollisuus

Mitä tekemistä metsäteollisuudella on metsätilojen spv:n huojennusneuvotteluissa? **Väärä pöytä**

Miksi metsäteollisuus saa huseerata metsätalouden verotuksen kimpussa? Eivät metsätalouden harjoittajatkaan sorki teollisuuden verotusta. **Antilobbari**

Näin se pelaa vapaa markkinatalous. Metsäteollisuus haluaa sukupolvenvaihdoskauppoihin metsätilamaksun. **Ei nimimerkkiä**

Metsäliitto haluaa kiinteistöveron metsälle, mutta maksaa itse jäsenmaksulle 6 prosentin koron ja samalla polkee puun hintaa alas. **Ei nimimerkkiä**

Eläkemaksu

25.2. Myelin ensimmäisen erän eräpäivä 2 500 euroa. Putkonenko nykyään maksaa? **Voi voi**

Onko vielä joku viljelijä, joka äänestää perussuomalaisia Putkosen kommenttien jälkeen? Puolueen todellinen luonto alkaa paljastua. **Ajatelkaa vähän**

Palautetta

Vieraskolumni (MT 11.2.). Sisältää vääriä tietoja. Ikävää. Suomalaisen tutkimuksen ja viljelijän puolesta. **Maanainen**

Kiitos pilapiirtäjä Ilkka Toivaselle ”mies ja hiace” piirroksesta. **Ei nimimerkkiä**

Teemu Teeri (MT 16.2.). Mikä todentaa Innate-geeniperunan ”terveellisempi” lausuntosi? **Tarkkuutta asiaan**

JOHANNES TERVO

Ikä ei estä puukauppaa, Sukupolvenvaihdosikäinen kirjoittaa. Metsätalous on mielekästä, kun siitä saa toimeentulon.

Ikä ei ole rajoitus

Aina lietsotaan kuvaa, etteivät vanhenevat metsänomistajat myy aktiivisesti puuta.

Itse olen kohta 61-vuotias ja maataloudesta luovuimme kolme vuotta sitten myymällä pellot ja kodin. Emme vaimoni kanssa ole asuneet lähes kolmeen vuoteen tilalla. En saa eläkettä, vaikka työuraa on yli 40 vuotta. Alle 1 000 euron kuukausieläkkeeseen olen oikeutettu vuonna 2017.

Metsät ovat omistuksessa ja myyn puuta aktiivisesti metsäsuunnitelman sallimissa puitteissa. Viime vuonnakin yli 2 000 kuutiota.

Tarvitsen reilusti metsätuloja eläkkeelle jäämisen jälkeenkin, koska noin pienellä eläkkeellä ei voi tulla toimeen. Nuoremmille metsiä ei siksi voi siirtää.

Metsässä teen itse enää raivaussahatöitä niin kauan kuin voimia riittää. Kaikki hakkuut menevät pystykaupoilla tai metsänhoitoyhdistyksen hankintapalvelun urakointina. Metsien uudistamiseen liittyvät työt tekevät jo nyt ulkopuoliset ammattimetsurit.

Ikä ei siksi ole hyvän metsien hoidon este, koska ammattilaisilla voi teettää kaiken. Metsätalous on myös mielekästä silloin, kun siitä saa puukauppojen kautta toimeentulon.

Sukupolvenvaihdosikäinen

Keskioluen voisi laimentaa

Ehdotus keskioluen laimentamisesta on tervetullut avaus alkoholipoliittiselle keskustelulle, sillä alkoholinkäyttö on työikäisen väestön tärkein kuolinsyy ja keskeinen väestön terveydentilaa ja toimintakykyä heikentävä tekijä.

Henkirikoksissa 80 prosentissa alkoholi on mukana. Sosiaaliset ja taloudelliset haitat ovat mittavat. Alkoholi on osasyynä noin 3 000 kuolemaan vuodessa. Kun alkoholiveroa laskettiin, kuolleisuus kasvoi muutamassa vuodessa niin, että vuonna 2007 Suomessa todettiin 4 647 kuolemantapausta, joihin alkoholi oli ollut osasyynä. Tämä osoitti veropolitiikan vaikutuksen alkoholinkulutukseen.

Kokemukset ja tutkimukset osoittavat, että keskioluen laimentamisella olisi myös alkoholihaittoja vähentävä vaikutus.

Ruotsissa alkoholin aiheuttamat kuolemat kääntyivät laskuun, kun päivittäistavarakaupat vuonna 1977 vaihtoivat 4,5 prosenttisen keskioluen 3,5 prosenttiseen kansanolueen. Muutama vuosi sitten Itä-Suomen yliopisto, Terveyden ja hyvinvoinnin laitos ja Valtion taloudellinen tutkimuslaitos yhteistyössä arvioivat, että keskioluen laimentaminen ehkäisisi noin 350 alkoholin aiheuttamaa kuolemaa vuodessa.

Käytännössä pieni laimentaminen ei vähentäisi olutnautintoa silloin kun oluenjuonti ei ole humalahakuista. Nykyiselläänkin valtaosalle väestöstä olut on harmiton nautintoaine, mutta laimennuksen kiivaimmille vastustajille se saattaa olla ongelma ja siksi laimennusta kannattaa harkita.

Antti Tapaninaho
Neurokirurgian erikoislääkäri
Päihdelääkäri
Kuopio

Oliko isänmaallinen teko?

Näyttävästi julkaistu S-ryhmän elintarvikkeiden hinnan alennus oli oikeaan osunut toimenpide, jonka ansiosta ryhmittymä sai myönteistä julkisuutta roppakaupalla. Kilpaileva K-ryhmä teki saman tempun jo aiemmin, mutta ilman sen suurempaa julkisuutta.

Todellinen kilpailija näille kotimaisille kauppajäteille oleva saksalainen Lidl teki saman tempun jälkikäteen, mutta Lidlin hintataso oli jo valmiiksi alhaisempi.

Näyttää myös, ettei hinta-ale kohdistu maakuntien Salemyymälöihin vaan taajamien Prismoihin ja tavarataloihin.

Tulee mieleen, oliko toimenpiteen todellinen tarkoitus auttaa kuluttajia vai hukuttaa voitolliset tulokset hinta-alen avulla niin, ettei todellinen kaupan kate tule näkyviin vaikeasti selitettävänä voittona.

Osasyy on Venäjän tilanteella. Investoinnit kummallakin ryhmittymällä Venäjälle ovat jäissä, eikä Suomesta koottuja voittoja voi Pietariin ja Moskovaan (kuten SOK:n pääjohtaja Taavi Heikkilä ilmoitti joulun alla 2013), tai mahdollisesti vielä kauemmas siirtää, vaan ne on haudattava, nyt siis isänmaallisesti Suomeen.

Täällä kovana kilpailijana ovat yhä lisääntyvä nettikauppa sekä 2000-luvun alkupuolella rantautunut Lidl. Tämän kaupan tarkoitus on myydä edullisesti, kuitenkin katetta tehden, jopa enemmän kuin kotimaiset konsanaan ja myydä myös Suomessa valmistettuja tunnettuja elintarvikkeita, mutta omalla tuotemerkillä.

Lidl-kaupan tavaramerkkejä ovat erittäin pieni mainosbudjetti ja pelkistetyt, tilavat myymälärakennukset. Silti laatikkomyymäläketju on tehokas, siellä kuluttaja keskittyy ostoksiin eikä vietä muuta aikaa myymälässä.

Kun Lidl rantautui Suomeen oli suomalaiskuluttajan ensireaktio, ”en kanna rahaa saksalaisille, ne vie voitot pois Suomesta”. Kokemus on osoittanut että Lidl investoi tuloksensa voimallisesti Suomeen, tarkoituksena laajentua koko maata käsittäväksi.

Toivoa sopii että Lidl muistaisi myös pienemmät taajamat, jotka S- ja K-ryhmä ovat määrätietoisesti ja pääsääntöisesti hylänneet, sekä säilyttäisi linjansa niukasti ruokaa mainostavana kauppaketjuna. Lidlin kilpailijoiden runsailla mainosmarkoilla tuettaisiin kotimaisen tuottajan ja teollisuuden kilpailukykyä runsain mitoin jos nykyinen käytäntö olisi toisenlainen.

Äskettäin Maaseudun Tulevaisuudessa oli Hankkijan Ensio Hytösen paheksunta tiedosta Viroon viedyn vehnän korkeasta hinnasta. Suomessa varsinkin rannikkokaistalla vehnää viljelevät eivät hintatiedosta pahastuneet.

Tiedossa on ollut jo viime vuoden koerahtaus Kiinan markkinoille, jossa konttirahdin hinta oli alle 1 000 euroa. Silti tilitetty vehnätonni oli lehden mukaan muutama kymppi korkeampi, kuin Suomessa maksettu.

Väkisin tulee mieleen, etteivät isot keskusliikkeet osaa tai halua panostaa vehnän hinnan nostoon, tai sitten joku taho painostaa näin toimimaan.

Maakunnissa aikoinaan perustetut osuuskaupat ja Hankkija, joka on lisäksi myyty Tanskaan, samoin kun K-ryhmä eivät toimi kovin viljelijämyönteisesti, vaan vahvasti kaupallisesti ”ketunhäntä kainalossa” -periaatteella. Viljelijä on aika voimaton ollessaan riippuvainen edellä mainituista.

Häviävätkö keskusliikkeet tämän kisan, sen aika näyttää. Ennuste ei ole hyvä.

Olavi Inkilä
Itä-Uusimaa

Perunanviljelijän kriisi

Lehtien ja television jutut maataloudesta ja maatalousyrittäjistä koskevat poikkeuksetta maitoa ja maidontuottajia, oli kyse positiivisesta tai negatiivisesta asiasta. Nyt keskustelu painottuu laskeneeseen maidon hintaan.

MTK:n mukaan maataloudessa on aina hätä, kun maidontuottajilla tai kotieläintiloilla menee huonosti. Muiden tuotantosuuntien ongelmille ei pakollista yleistä voivottelua enempää voimavaroja riitä.

Voin kertoa MTK:n jäsenille ja muille maataloudesta kiinnostuneille, että kasvinviljelytiloilla on ollut hätä jo kauan. Ja se hätä vain kasvaa.

En halua ottaa yhdeltäkään maatalousyrittäjältä tai tuotantosuunnalta mitään pois enkä aliarvioida kenenkään työtä. MTK:n suhtautuminen maitotilojen ja kotieläintilojen ongelmiin verrattuna muihin tuotantosuuntiin on kuitenkin jo lähes koomista.

Jos samalla tarmolla puolustettaisiin kaikkea tuotantoa, maatalouden edellytykset Suomessa paranisivat.

Maidosta maksetaan Suomessa enemmän kuin muualla Euroopassa, mutta muun muassa viljan tuottajahinta on lähes Euroopan halvin.

Perunanviljelijät ovat myös vähintään yhtä tiukoilla kuin maatalous yleisesti. MTK:n toimet ovat kuitenkin mielestäni lähes olemattomat. Tämä epäreilu kohtelu johtaa siihen, että aktiiviset jäsenet vähenevät ja MTK:n vaikutusvalta ja -mahdollisuudet kapenevat.

Onko kasvinviljelytiloilla edes edunvalvontaa? Henkilökohtaisesti en keksi tällä hetkellä yhtään syytä maksaa tulevan vuoden jäsenmaksu.

Pitäisikö kasvinviljelytiloilla olla oma edunvalvontajärjestö? Mielestäni pitäisi. Pieni, aktiivinen järjestö, joka olisi kaikkien jäseniensä asialla, olisi taatusti nykyistä tehokkaampi tapa hoitaa asioita.

Ei se perunanviljelijöiden kriisi ole pelkästään MTK:n, valtiovallan tai EU:n vika. Kilpailu kuluttajien ostoskoripaikoista on kovaa. Pasta, riisi, bataatti ja muut trendikkäät ruuat hakevat paikkaansa yhä useamman lautasella.

Lajikevalikoima on vuosien varrella parantunut, mikä on tuonut syvyyttä ja mahdollisuuksia tuotantoon. Esimerkiksi varhaisperunassa pitäisi vanhoille lajikkeille kuten timolle pystyä sanomaan jo hyvästit.

Tarvitsemme lisäksi tuotekehitystä ja jalostusta. Vaihtoehtoja pitäisi pystyä tarjoamaan, jotta uusi sukupolvi ostaisi jatkossakin perunatuotteita. Perunakasa keskellä kaupan hevi-osastoa ei enää riitä.

Yleisellä, nuorekkaalla ja ajan hengessä olevalla markkinoinnilla saadaan aikaan ihmeitä. Myynnissä voi olla helposti ostettava varhaisperunapakkaus, grillivalmis varhaisperunapakkaus, värikäs ruokaperunapakkaus tai houkutteleva pariisinperunapakkaus pakastealtaassa.

Jo nyt pitää peruna-alankin miettiä tuotteitaan, kun ruokakauppa siirtyy nettiin. Vaikutukset ovat pitkäkestoisia, jos tästä nopeasta muutoksesta jäädään pois.

Siksi huudankin teollisuutta ja pakkaamoja apuun: Tuotekehitys on se mitä tarvitaan.

Aina ei tarvitse myydä vain hinnalla. Lisäksi pitää olla kotimaisia premium-tuotteita, jotka houkuttelevat uusia kuluttajia perunan käyttäjiksi.

Kauppa ja kuluttajat kaipaavat uusia tuotteita ostettavaksi. Jos me pystymme sen kotimaisilla tuotteilla ja tuotannolla tarjoamaan, niin kaikki voittavat.

Pasi Vehmanen
Meinikkalan tila
Rymättylä

VIERASKOLUMNI

Tulevaisuuden Suomen pohja luodaan nyt

Suomesta voidaan tehdä parempi maa. Nyt jos koskaan tarvitaan periksiantamatonta työtä yhteisen tulevaisuutemme puolesta. Tarvitsemme uutta työtä, jolla Suomi menestyy ja joka tuo turvaa ihmisille työelämän murroksessa. Pitämällä huolta ympäristöstämme luomme myös hyvää tulevaisuutta.

Julkinen talous korjataan työllisyyden nostamisella, rakenteita uudistamalla ja kestävään kasvuun investoimalla. Palvelujen leikkaukset johtaisivat vain kurjistumisen kierteeseen. Julkisen sektorin työntekijöiden ja yksityisten työpaikkojen välille ei pidä luoda vastakkainasettelua. Hyvinvointipalveluja ja sosiaaliturvan rahoitusta on puolustettava.

Yksi aikamme suurista kysymyksistä on, miten luoda työtä Suomeen työelämän ja talouden murroksessa. Työelämään pääsyä on helpotettava ja turvaa lisättävä, jotta työllisyys nousee ja työnteko on kannattavaa. Samalla on luotava uusia työpaikkoja. Vaikeina aikoina valtion on satsattava tulevaisuuteen merkittävillä julkisilla investoinneilla ja edelläkävijyyttä rakentavilla uudistuksilla. On vihreän työn, talouden ja uusiutuvan energian aika. Tavoitteena on luoda vähintään 200 000 uutta työpaikkaa Suomeen vuoteen 2020 mennessä.

Esitämme Suomeen energiamurrosta: määrätietoista ohjelmaa, jolla siirretään Suomi puhtaan, kotimaisen uusiutuvan energian aikakauteen. Bioenergia, tuuli, aurinko, energiatehokkuus ja älykkäät sähköverkot voivat hoitaa koko Suomen energiantarpeen. Uusiutuva energia luo työtä joka puolelle Suomea. Sen lähteet ovat metsässä ja kaikkialla missä tuulee tai aurinko paistaa. Samasta syystä se on hyvää turvallisuuspolitiikkaa, sillä se lisää huoltovarmuutta ja energiaomavaraisuutta. Tarvitaan teollisuusstrategia, jonka tavoitteena tehdä Suomesta johtava maa puhtaan teknologian alalla ja biotaloudessa.

Uusia ratkaisuja on myös kiertotaloudessa. Haluamme vauhdittaa tuotteiden ja niiden raaka-aineiden kiertoa niin, että materiaalit säilyvät, jätettä ei synny ja tuotteille luodaan lisäarvoa digitalisaatiolla ja palveluilla. Suomen siirtymistä kiertotalouteen edistetään kansallisella ohjelmalla ja EU:n kiertotaloustavoitteiden kunnianhimoa lisäämällä. Tulevaisuuden maailmassa ihmiselle saadaan paras mahdollinen hyvinvointi pienimmällä mahdollisella materiaalin kulutuksella ja ympäristökuormituksella.

Tarvitsemme politiikkaa, joka perustuu uuden luomiselle, uuden kasvun rakentamiselle. Ratkaisuja hakiessa ei pidä katsoa taakse, mutta historiasta voi oppia paljon. Meistä suomalaisista aika monella on hyviä ratkaisuja, joita pitäisi nyt päästä kokeilemaan. Ja juuri siihen meidän pitää saada käyttää energiaamme. Nyt jos koskaan tarvitaan ratkaisuja jotka rakentavat uutta pohjaa kasvulle.

VILLE NIINISTÖ on kansanedustaja ja vihreiden puheenjohtaja.

ville.niinisto@eduskunta.fi

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä facebook
13730 TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Lannanlevitys koettelee naapurisopua

Lannanlevitys kuuluu eläintilan töihin, eikä se jää naapureilta huomaamatta. MT kyseli lukijoiden kokemuksia siitä, miten naapurisovut saadaan säilymään lannanlevityksestä huolimatta.

Vastauksista päätellen monin paikoin olisi tarvetta vuoropuhelulle. Monet lantaa levittävät kommentaattorit eivät sovuista piittaa – lannanlevitys kun on viljelijän oikeus.

Jukka Parviaisen mielestä lannan hajusta ei tulisi kitistä, koska se palvelee jaloa tarkoitusta.

”Monien hyvien asioiden syntymäketjussa on joitakin epämiellyttäviä asioita. Niin myös ruuan. Ja kun kaikki tiedämme suomalaiset elintarvikkeet ovat maailman parhaita, niin eiköhän kestetä se hetken paskanhaju ja lopetetaan ainainen kitinä. En ole kenenkään kuullut menehtyneen paskan katkuun.”

Haitan kärsijät kokevat asian toisin.

”Tuo on juuri se syy miks ei meidän peltoja vuokrata, olkoot kesannolla ja muussa käytössä. Tuossa lähellä oli tapaus muutama vuosi sitten, että koko juhannuksen haisi lanta koko kylälle, kun eräs viljelijä ajoi lietelannan aatonaattona naapurilta vuokraamilleen pelloille. Arvatkaa uusiutuiko vuokrasopimus ja miten se lämmitti naapurisuhteita”, kertoo **Ulla-Marja Asikainen**.

Kun välit tulehtuvat, yhteyttä otetaan ennemmin virkavaltaan kuin naapuriin.

”Ensin tulee paikalle poliisit ja sitten vasta soittavat kunnasta että ei teidän lannanlevityksessä ole mitään laitonta. Joten taitaa olla joka kylällä niitä kitisijöitä joita paskanhaju haittaa”, tuumaa **Veijo-Pekka Nevalainen**

Muutama lantakuski kertoo, miten vähentää lannanlevityksestä aiheutuvia haittoja.

Pertti Moilanen: ”Nestekompostointi alle 27 asteessa poistaa hajun. Parempi ois mädättää biokaasuks ja kompostoida liete nesteenä tai hakkeeseen, olkeen tai turpeeseen sekoitettuna.”

Lassi-Pekka Pöksyläinen: ”Itse kyllä pyrin kysymään ’haittaako lietteen levitys’ jos ajan jonkun talon nurkalle kakendaalia.”

”Riittävät varastot ja levitys esim 2 jaksossa, niin ei ole siirtely ja levitys ympäri vuoden käynnissä”, kommentoi **Ilpo Junkkarinen**

Moni vastaaja kokee epäoikeudenmukaisena eläinten ja ihmisen lannan eriävät pykälät.

”Toisaalta kun ymmärrän että eläimenpaskaa saa käsittelemättömänä ajaa pellolle, en kauheesti tykänny, et piti omille kakoille tehdä 10tonnin käsittelylaitos ;/ mutta kyllä maalla kuuluu ja saa paska haista!” julistaa **Minna Salin**.

Sympatiaa salakuvatulle

Kangasniemellä toistuvista tunkeilijoista ja salakuvauksista kärsinyt lihantuottaja **Heikki Manninen** (Lihatila joutui salakuvaajien suosioon, MT 16.2.) sai Facebookissa tukkukaupalla myötätuntoa.

”Täytyy nostaa hattua Roinilan isäntäväelle, joka kaikesta negatiivisesta julkisuudesta huolimatta on jaksanut tehdä suomalaista, rehellistä työtä pitäen yhteiskuntamme pyörimässä”, toteaa esimerkiksi **Aapo Savo**.

Hannu Härmä ihmettelee tunkeutujien motiiveja.

”Nuoren neidon ikkunan takana tirkistelyn vielä jotenkin ymmärtäisi, mutta että tirkistellä nyt sikoja. Jos tuntee outoa tarvetta sikojen tirkistelyyn kannattaisi ottaa pikaisesti yhteyttä terapeuttiin.”

HENRIK SCHÄFER